

[Morten Lange.]

forlig indeholder nogle meget væsentlige momenter, som netop har at gøre med spørgsmålet om bekæmpelse af inflationen og vel at mærke prøver på at gøre det på langt sigt. At gå over til indeksfinansiering af det nye byggeri er efter min mening en af de virkelig positive udviklinger, som vi skulle have været i gang med for længe siden, og som, så vidt jeg har forstået, i og for sig har sympati alle vegne, også hos de borgerlige partier. Man vil muligvis måske midlerne, hvis man kan få dem sat på en form, som man kan acceptere, men når vi spørger, om man vil være med til at kapsle det ind i en helhedsløsning, som kan stå op, så lader man det falde på en eller anden principiel indvending om, at satsningsudgifterne vil man ikke være med til at betale.

Det har altså endnu en gang vist ganske tydeligt, at virkelig antiinflatatoriske foranstaltninger vil man ikke være med til at sætte i gang, og dermed er den almindelige jammer over inflationens fremadskriden unægtelig blevet til en noget hul teaterorden fra oppositionens side.

Der må samtidig peges på, at boligløsningen i vid udstrækning fastholder huslejerne, billiggør begyndelseslejen og stiller mod at afskaffe rentefradragsfordelen. Jeg forstod, at hr. Niels Helveg Petersen gerne ville have noget nærmere at vide om det. Han kan læse, hvad der står i de offentliggjorte oplysninger, der er om denne sag. Der står det, som vi er enige med regeringen om, og det behøver man ikke at komme med fortolkningsbidrag til. Der står, at vi skal have undersøgt disse sager, og at vi skal have gennemført enten noget, som har vores ordlyd og vores forslags indhold, eller noget andet, der har den samme antiinflatatoriske effekt. Og den undersøgelse ser vi hen til med stor interesse, fordi vi mener, at det er overordentlig væsentligt. Og så får vi selvfølgelig at vide fra dem, der angriber os med den sædvanlige kritik, at det kan altså bare ikke lade sig gøre. Det er dér, jeg gerne vil have man fra de borgerlige partier måske bevilger sig selv en tænkepause. Der er en hel del ting, som er nødvendige, som har været nødvendige længe, som var svære at gennemføre for 5 år siden, men som i dag er så nødvendige, at de skal gennemføres. Og når noget er nødvendigt, kan det selvfølgelig-

lig også komme op at stå. Det er bare det, der er stillingen.

Spørgsmålet om rentefradraget, som er en inflationsfaktor af allerhøjeste karat, er en ting, som nu er blevet så aktuel, at der må gøres noget ved det, og derfor må eventuelle bekymrede embedsmænd finde ud af, hvad de skal bruge deres bekymring til inden for et andet felt, og finde ud af, ikke hvorledes vi skal bekymre os over denne sag, men hvordan det skal gøres. Det er det, som vi er enige om, og det er klart, og det er fremlagt i tilstrækkelige detaljer til bedømmelse, så det kan også bedømmes her i dag.

Men jeg gør opmærksom på, at en hel del af disse foranstaltninger, ikke mindst det, der er indeholdt i boligforliget, er trods alt ting, som ikke kommer til at virke med det samme, og derfor er der en meget påkrævet opgave, som hviler på regeringens skuldre, nemlig den at sikre sig, at der bliver gennemført passende foranstaltninger, som træder i kraft så nogenlunde med det samme og derfor kan lægge bro over det gab, som nødvendigvis må opstå, indtil de mere langsigtede bekæmpelsesformer mod inflationen er sat i kraft.

Dér vil jeg bare henvise til en lang række af de foranstaltninger, som er optaget i protokollen for spareforliget, hvor satsningstiden for de fleste af dem er til efteråret. De hører i høj grad hjemme blandt de ting, som skal sørge for, at det ikke går så galt, som det vil gå, hvis vi venter med inflationsbekæmpelsen, til de langsigtede løsninger træder i kraft.

Det er vigtigt, at disse poster bliver gennemført fuldt og hurtigt, og det gælder ikke mindst kontrollen med obligationer og pantebreve, som er indvarslet i protokollen for spareforliget, men som i virkeligheden kun er en del af den meget omfattende omlægning af hele vores realkredit, som så sandelig er nødvendig. Det er ikke bare jagten på bagmændene, som ligger ude i den grå eller sorte del af markedet, det er hele vores realkreditordning, som trænger til en alvorlig opstramning. Man er begyndt at tage hul på det med indeksreguleringen i det almennyttige byggeri, men vi må videre i retning af en sådan omlægning, og de foranstaltninger, som regeringen allerede har adviseret om, må gennemføres i deres fulde styrke, hvis vi ikke skal risikere, at tingene